

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ
ΤΩΝ ΕΚΤΡΩΣΕΩΝ

Ἐγκλημα φορικτό

Ἀπό τό μαρτύριο τῆς ἁγίας Βαρβάρας, τήν ὁποία φόνευσε ὁ πατέρας της, βλέπουμε ποῦ φθάνει τό μῖσος καί ἡ μανία τῶν ἀνθρώπων πού δέν ἔχουν Χριστό. Νά σκοτώνη κανεῖς τό παιδί του μέ τά ἴδια του τά χέρια.

— *Τί εἶναι χειρότερο; Τό ἔγκλημα τό ὁποῖο ἔκανε ὁ πατέρας τῆς ἁγίας Βαρβάρας, ἢ αὐτό πού γίνεται σήμερα μέ τίς ἐκτροώσεις;*

— Ὁ πατέρας τῆς ἁγίας Βαρβάρας ἦταν εἰδωλολάτρης. Οἱ σημερινοί πού τό κάνουν εἶναι Χριστιανοί...

— *Κατά μείζονα λόγο...*

— Αὐτό λέω. Ἀκριβῶς. Καί ἔκαμε μέν ἕνα βαρύτατο ἔγκλημα, ἀλλά εἶχε αὐτό τό ἐλαφρυντικό. Ἦταν στό σκοτάδι, στήν πίσσα τῆς εἰδωλολατρίας. Χριστιανοί γονεῖς σήμερα, νά σκοτώνουν τά παιδιά τους, κάνουν ἔγκλημα φορικτό καί ἀποτρόπαιο.

Νομιμοποιοῦμε τό ἔγκλημα!

— *Ἐνα ἐπιχείρημα γιά τή νομιμοποίησι τῶν ἀμβλώσεων εἶναι ἡ διασφάλισι τῆς ὑγείας τῆς μητέρας πού ἐπιθυμεῖ τήν ἀμβλωσι. Ἐφ' ὅσον, δηλαδή, ἔχουμε δεδομένο τό ποσοστό τῶν χιλιάδων ἐκτροώσεων σ' ὅλη τήν*

Ἑλλάδα, πρέπει νά εἶναι νόμιμες, οὕτως ὥστε νά γίνωνται ἐπισήμως κάτω ἀπό ὑγιεινές συνθήκες, καί νά μή διατρέχη κίνδυνο ἡ ζωή τῆς μητέρας.

— Καί τά ναρκωτικά ὑπάρχουν. Χιλιάδες εἶναι οἱ χοῦστες, παρ' ὅτι εἶναι παράνομα. Θά νομιμοποιήσουμε, λοιπόν, καί τά ναρκωτικά; Τότε νά ἰδρῦση ἡ πολιτεία εἰδικά κέντρα νά πηγαίνουν μέσα, νά παίρνουν τή δόσι τους ὑπό ἐπίβλεψη, μέ ἀποστειρωμένες σύριγγες, φθηνά, νά μή δίνουν ἓνα σωρό λεφτά ἔξω, νά εἶναι ὑπό ἰατρική παρακολούθησι δύο-τρεῖς φορές τήν ἑβδομάδα, νά πηγαίνουν νά καπνίζουν τήν ἠρωίνη, τό χασίς ἢ ὅ,τι ἄλλο θέλουν. Ἄκόμη -ἄς μὴν πῶ τώρα, διότι ὑπάρχουν καί μικρά παιδιά ἐδῶ- ξέρετε, ὑπάρχουν καί ἀνώμαλες καταστάσεις. Γιατί νά πηγαίνουν ἀπό ἐδῶ κι ἀπό ἐκεῖ στά κρυφά; Νά νομιμοποιήση κι αὐτά ἡ πολιτεία, καί νά κάνη ὁ καθένας «τήν δουλειά» του μέ ὑγεία καί ἀσφάλεια. Μέ τήν ἴδια λογική, ἢ μάλλον παραλογική, δέν ὑπάρχει καμμία παρανομία, ἡ ὁποία νά μή νομιμοποιηθῆ. Ἄς μὴν λέμε λοιπόν ὅτι, ἀφοῦ γίνονται, νά τά νομιμοποιήσουμε. Ἀλλά νά κάνουμε ὅ,τι μπορούμε νά ἄρουμε αὐτό πού γίνεται, ὄχι νά νομιμοποιοῦμε τό ἔγκλημα.

Ἡ τιμή καί ἡ ζωή κατώτερα ἀγαθά!

— Ἐνα ἄλλο ἐπιχείρημα ἴσως ἰσχυρότερο, νομικῆς φύσεως αὐτό. Λένε ὅτι ὁ νομοθέτης δέν ψάχνει τήν πηγή τοῦ θέματος, ἀλλά ἐκφράζει τήν κοινή γνώμη. Ἐάν ἓνας λαός, μιά κοινωνία θέλη κάτι, πρέπει νά γίνη νόμος τοῦ κράτους. Ἐπειδή τό θέλουν οἱ πολλοί.

— Κατ' ἀρχάς κανεῖς δέν ρώτησε τόν λαό. Μέχρι στιγμῆς οὐδεὶς τόν ρώτησε. Καί δεύτερον, δέν εἶναι καθόλου σωστό τό ἐπιχείρημα ὅτι ὁ νομοθέτης πρέπει νά κοιτάζῃ τί θέλει ὁ λαός. Ὁ νομοθέτης ὀφείλει νά συντάσῃ τέτοιους νόμους, οἱ ὁποῖοι νά ἠθικοποιοῦν τόν λαό καί ὄχι νά κολακεύουν τίς κατώτερες ἀδυναμίες του. Διότι τότε πρέπει ν' ἀλλάξουν πολλά. Μά πάρα πολλά.

Δέν νομίζω νά ὑπάρχῃ παράπτωμα πού νά βρῖσκῃ καθολικώτερη ἀποδοχή σ' ὅλους τούς λαούς τοῦ κόσμου ἀπό τήν κλοπή τῶν φόρων. Αἶ, δέν ὑπάρχει θέμα γιά τό ὅποιο ἡ πολιτεία νά λαμβάνῃ τόσο αὐστηρά μέτρα. Δρακόντεια, λυσσαλέα μέτρα γιά τήν πάταξι τῆς φοροδιαφυγῆς. Γιατί κι ἐδῶ δέν λέει ὁ νομοθέτης, ἀφοῦ εἶναι ἀποδεκτό στόν ἑλληνικό λαό νά φοροδιαφεύγῃ, ἄς ἐπιτρέψουμε νά κλέβῃ τούς φόρους; Ἄλλά θεωροῦν ποινικό ἀδίκημα τή φοροδιαφυγή; Παράνομη ἡ φοροδιαφυγή. Ἐπιτρεπτή ἡ μοιχεία! Νόμιμες οἱ ἐκτροῶσεις! Λέει δηλαδή ἐπίσημα τό κράτος. Ἡ τιμή καί ἡ ζωὴ εἶναι κατώτερα ἀγαθά! Μπορεῖς νά προσβάλλῃς βάνουσα τήν τιμὴ τοῦ συζύγου σου. Μπορεῖς νά σκοτώνης τό παιδί σου. Ἡ πολιτεία δέν σέ τιμωρεῖ. Τό νοῦ σου μὴν κλέψῃς τό κράτος, σ' ἔβαλα φυλακή. Ὑψίστη ἀξία τό χρῆμα. Πάνω ἀπό τήν τιμὴ, πάνω ἀπό τήν ζωὴ, τό χρῆμα. Ἀλλοίμονό μας. Μιά τέτοια πολιτεία ἔχει σαθρά θεμέλια καί φοβοῦμαι γιά τό μέλλον της.

— *Μά τό κίνητρο, Γέροντα, γιά ὅλα εἶναι τὰ ἔσοδα. Νά τὰ εἰσπράττῃ τό κράτος καί νά μὴν τὰ καρπώνωνται οἱ γιατροί. Γιατί μέ τίς παράνομες ἀμβλώσεις τὰ παίρνουν οἱ γιατροί, ἐνῶ μέ τίς νόμιμες ἡ πολιτεία.*

— Νά ποινικοποιοῦν τήν φοροδιαφυγή καί ν' ἀποποινικοποιοῦν τίς ἀμβλώσεις; Δηλαδή ἕνας ἐπαγγελματίας σκέπτεται: Βρέ ἀδελφέ, νομίζω ὅτι ἡ Ἐφορία μοῦ κάνει ἀφαίμαξι. Δουλεύω κοπιαστικά δώδεκα - δεκατρεῖς ὥρες τό εἰκοσιτετράωρο. Δέν μπορῶ νά σέ βάλω συνεταῖρο μου, κυρία Ἐφορία, νομίζω ὅτι μοῦ παίρνεις πολλά. Θά σοῦ κρύψω μερικά. (Δέν λέω ὅτι κάνει καλά, ἀλλά ἔτσι κινεῖται). Ἐάν ὅμως τόν πιάση, θά τόν βάλῃ φυλακή. Ἀντιθέτως, ἐσύ γιατρέ μου, σκότωσε μέ ἀμβλώσεις πέντε, δέκα, εἴκοσι παιδιά τήν ἡμέρα, δέν εἶσαι ἔνοχος!

Παίζουμε «τήν κολοκυθιά»

— *Σχετικά μέ τήν ἀμβλωσι. Ἀπό πότε τό ἔμβρυο εἶναι ἄνθρωπος; Εἶναι στόν πέμπτο καί δέν εἶναι στόν τρίτο μῆνα; Πότε τελικά ἔχουμε ζωή;*

— Τό μεγάλο ἐπιχείρημα ἐναντίον τῶν ὀπαδῶν τῶν ἀμβλώσεων εἶναι ἀκριβῶς αὐτό. Ποιά εἶναι ἡ μαγική στιγμή πού ὁ ζελέσ γίνεται ἄνθρωπος; Ποιά εἶναι; Λένε ὠρισμένοι μέχρι τίς 12 ἐβδομάδες (90 ἡμέρες) ἐπιτρέπεται ἡ ἔκτρωσις. Μετά ὄχι. Λοιπόν μήπως μπορεῖ καί στίς 91; Αἶ, κι ἄν μᾶς ξεφύγῃ καί πάῃ 92, τί ἔγινε; Δέν χάθηκε κι ὁ κόσμος. Ἔτσι παίζουμε «τήν κολοκυθιά». Πόσο σοφή καί ὀρθή εἶναι ἡ θέσις τῆς Ἐκκλησίας ἡ ὁποία λέει: Ἄπαξ τό σπερματοζῶαριο ἐνωθῆ μετά τοῦ ὠαρίου, ἔχουμε ἄνθρωπο. Ἔχουμε σύλληψι, ἄνθρωπο, πλάσμα Θεοῦ, εἰκόνα Θεοῦ μέσα στή μήτρα τῆς γυναίκας. Ἐνῶ ἔρχονται αὐτοί καί λένε στίς δώδεκα ἐβδομάδες δέν εἶναι

ἄνθρωπος, στίς δεκατρεῖς εἶναι. Ποιά εἶναι ἡ μαγική στιγμή πού ἀντιστρέφεται ἡ κατάστασι καί ὁ ζελές γίνεται ἄνθρωπος; Δέν ἔχει γίνει διαφώτισι, καί δέν συμφέρει τούς γιατρούς νά διαφωτίσουν τίς γυναῖκες, γιά νά νομίζουν ὅτι ὅταν εἶναι στίς πρῶτες ἑβδομάδες τό ἔμβρου, δέν εἶναι ἄνθρωπος! Ὑπάρχει μεγαλύτερος στρουθοκαμηλισμός;

Ἀπό τήν πρώτη στιγμή

Ἡ Ἐκκλησία λέει ξεκάθαρα: «Ἐξ ἄκρας συλλήψεως»! Ἀπό τήν πρώτη στιγμή. Γι' αὐτό ἀκριβῶς καί ἐορτάζει συλλήψεις Ἁγίων. Ἡ σύλληψι τοῦ Τιμίου Προδρόμου. Ἀπό τήν ἡμέρα πού συνελήφθη στή γαστέρα τῆς μητέρας του ἡ Ἐκκλησία τόν βλέπει ἄνθρωπο. Ἐορτή τῆς συλλήψεως τῆς ἁγίας Ἄννης. Δηλαδή, τήν ἡμέρα πού ἡ ἁγία Ἄννα συνέλαβε τήν Θεοτόκο ἡ Ἐκκλησία πανηγυρίζει. Τιμᾶ αὐτή τήν ἡμέρα. Ὅταν ἡ Θεοτόκος ἐπισκέφθηκε τήν Ἐλισάβετ «ἐσκίρτησε τό βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλία αὐτῆς» (Λουκ. 1, 41. 44). Ἐμβρου ὁ Τίμιος Πρόδρομος, ἦταν σέ θέσι νά καταλάβῃ ὅτι τή μητέρα του τήν ἐπισκέφθηκε ἡ μητέρα τοῦ Κυρίου. Καί λέει ὁ ὕμνωδός. «Καί ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν ἐβόα πρὸς τήν Θεοτόκον» (Ἀκάθιστος ὕμνος). Μή μπορώντας νά τραγουδήσῃ, νά ὑμνήσῃ τήν Θεοτόκο μέ τό στόμα, τό ἔκανε μέ πηδήματα στήν κοιλία τῆς μάννας του.

Καί στόν Εὐαγγελισμό τῆς Παναγίας τό ἴδιο. Αὐτό πού λέμε στούς Χαιρετισμούς: «Ὅν καί βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφήν» (Ἀκάθιστος ὕμνος). Ἀπό τή στιγμή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἀπό τή στιγμή τῆς

συλλήψεως, ὅταν εἶπε «Ἴδού ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατά τό ῥῆμά σου» (Λουκ. 1,38), ἤδη συνέλαβε τόν προαιώνιο Θεό.

Ἵποκρισία τῆς πολιτείας

— *Σχετικά μέ τή νομοθεσία τῆς πολιτείας καί τό κληρονομικό δίκαιο.*

— Ὁ ἀστικός κώδικας θεωρεῖ τό κυοφορούμενο παιδί ὅτι ἔχει δικαιώματα κληρονομικά. Δύναται νά κληρονομήσῃ κάποιον πού τοῦ ἀφήνει διαθήκη, ἐφ' ὅσον τεχθῆ ζῶν. Τόν θεωρεῖ μέν φορέα τῆς παρουσίας, τῶν κληρονομικῶν δικαιωμάτων, ἀλλά δέν τόν θεωρεῖ φορέα τοῦ δικαιώματος τῆς ζωῆς. Ἄλλη ὑποκρισία, ἄλλη ἀντινομία. Τό χρῆμα ὑψίστη ἀξία.

Κάτι ἀκόμα, πού δείχνει τήν ἀπέραντη ὑποκρισία τῆς πολιτείας, ὅχι μόνο τῆς ἐλληνικῆς, ἀλλά ὅλων τῶν κρατῶν πού ἐπιτρέπουν ἐλεύθερα τίς ἀμβλώσεις, εἶναι ὅτι τάσσεται κατά τῆς θανατικῆς ποινῆς τῶν κακούργων ἀλλά ὑπέρ τῆς θανατικῆς ποινῆς τῶν ἐμβρύων, τῶν ἀθώων. Ἐνας κακούργος γιά τόν ὁποῖο δέν ὑπάρχει ἡ παραμικρή ἀμφιβολία ὅτι διέπραξε φόνο, τόν ἔπιασαν ἐπ' αὐτοφώρῳ, ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ, δέν ἀρνεῖται καθόλου ὅτι σκότωσε, καί μάλιστα κατά τρόπο εἰδεχθῆ, ὅτι, ὅτι... ὅτι τεμάχισε τό θῦμα του, ἔχει ὅλα τά δικονομικά μέσα ὑπερασπίσεώς του. Θά βάλῃ μάρτυρες ὑπερασπίσεως καί δικηγόρους. Θά βγῆ βούλευμα. Θά προσβάλλῃ τό βούλευμα τῶν Πλημμελειοδικῶν στό Ἐφετεῖο. Μετά τό Ἐφετεῖο

θά κάνη ἀναίρεσι στόν Ἄρειο Πάγο. Θά τό ἐπικυρώση ὁ Ἄρειος Πάγος. Θά ὀρισθῆ ἡ δίκη. Θά πᾶνε μάρτυρες ὑπερασπίσεως. Θά ποῦνε ὅ,τι καλό ξέρουν γι' αὐτόν τόν ἄνθρωπο. Θά ἔχη δύο-τρεῖς δικηγόρους, καί συνήθως ἀπό τούς καλύτερους. Θά ἐπικαλεσθοῦν ὅλα τά ἐλαφρυντικά πού ἔχει. Ἔχει μετά τό Κακουροδικεῖο. Ἔχει μετά ἔφεσι. Θά ἐπαναληφθῆ ἡ δίκη. Καί ἄλλο Κακουροδικεῖο. Θά ἀγορεύσουν ξανά οἱ δικηγόροι. Θά ξανακαταθέσουν οἱ μάρτυρες ὑπερασπίσεως καί ἔπειτα ἀπό δύο - δύομισυ χρόνια θά ἔχη φθάσει πλέον ἡ ἀπόφασι νά εἶναι τελεσίδικη. Αἱ! αὐτόν τόν κακοῦργο, αὐτόν τόν δολοφόνο, λέει ἡ πολιτεία ὅτι δέν πρέπει νά τόν σκοτώσουμε. Μάλιστα! Καί μέ ποιά λογική, κύριοι, σκοτώνετε τόσες χιλιάδες ἔμβρυα; Ἡ λέξις «ὑποκριταί» εἶναι χἀδι μπροστά σέ τέτοια ἐγκλήματα.

Ἐγώ ξέρετε τί φοβοῦμαι; Μήπως ἔλθη καμμιά μεγάλη ὀργή τοῦ Θεοῦ, ὄχι μόνο στήν Ἑλλάδα ἀλλά στόν κόσμο ὅλο. Φοβοῦμαι μήπως ἡ ἀνθρωπότητα λουσθῆ σ' ἓνα πυρηνικό ὄλεθρο μόνο καί μόνο γιά τά βρέφη πού σκοτώνονται. Ἀξίζει μόνο γι' αὐτό νά μᾶς παραδώση ὁ Θεός σέ πυρηνικό ὄλεθρο. Δέν εἶμαι μάντης κακῶν, ἀλλ' ὅταν σκεφθῆ κανεῖς τά ἑκατομμύρια τῶν ἀθῶων ἐμβρύων πού θανατώνονται ἀπό τίς μάννες τους, μέ τή συνεργασία δυστυχῶς τῶν γιατρῶν, διερωτᾶται κανεῖς μήπως ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀμείλικτη, καί ξεπλύνουμε τά ἐγκλήματα αὐτά, τά ὅποια εἶναι τελείως ἀδικαιολόγητα. Τά ξεπλύνουμε μέ τή φωτιά τοῦ πυρηνικοῦ πολέμου ἢ ὀποιαδήποτε ἄλλη θεομηνία.

Ὁ ὄρκος τοῦ Ἱπποκράτη

Δέν πρέπει δέ νά διαφεύγη σέ ἐμᾶς τούς Ἕλληνες καί ὁ περίφημος ὄρκος τοῦ Ἱπποκράτη. Ὁ Ἱπποκράτης, ὁ ἀρχαῖος ἰατρός καί φιλόσοφος, ὁ πρό Χριστοῦ ζήσας καί στά σκότη τῆς εἰδωλολατρίας διαβιώσας, γράφει στόν ὄρκο του, τόν ὁποῖο ἔδιδαν οἱ γιατροί· «Δέν θά δώσω ποτέ σέ γυναῖκα φάρμακο ἐκτροπικό». Φάρμακο πού θά κἀνη ἄμβλωσι. Αὐτά ὠρκίζονταν οἱ γιατροί τῶν εἰδωλολατρῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, καί σήμερα στήν Ἑλλάδα, τήν ὑποτιθεμένη χριστιανική, δεκάδες γιατροί ἐλαφρᾶ τῇ καρδία τεμαχίζουν τά παιδάκια μέσα στίς κοιλιές τῶν μητέρων, καί γίνονται οἱ κοιλιές τῶν μητέρων τάφος τῶν παιδιῶν τους. Ἀλλοίμονο καί τρισαλλοίμονο σ' αὐτές τίς δύστυχες μαννάδες!

Μετάνοια

— *Γέροντα, ἄν κάποιος μετανοήσῃ ἐκ τῶν ὑστέρων;*

— Τά πάντα συγχωρεῖ ὁ Θεός, ἀλλά τά συμπτώματα τῆς συγκεκριμένης πράξεως παραμένουν. Ὅταν μετανοήσῃς, ὅτιδήποτε καί νά ἔχῃς κάνει σώζεσαι. Ἀλλά τά συμπτώματα, αὐτές τίς τύψεις, τίς ἔχουν ἰσόβια. Καί ὄχι μόνο στίς ἀμβλώσεις, ἀλλά καί σέ πολλές ἄλλες περιπτώσεις. Ἐνα παράδειγμα. Μιά γυναῖκα κακομεταχειριζόταν τή μάνα της, ἡ ὁποία ἦταν γριά καί ἄρρωστη. Πολλές φορές τήν ἔδιωχνε. Ἄλλοτε τήν χτύπαγε! Κάποτε ἡ γιαγιά πέθανε. Τώρα ἔρχεται ἡ κόρη, ἔξομολογεῖται μιά φορά, ἔξομολογεῖται δύο, ἔξομολογεῖται τρεῖς. Πιστεύει

ὅτι συγχωρήθηκε ἀπό τόν Θεό ἀλλά δέν μπορεῖ νά ἡσυχάση. Τήν κυνηγάει αὐτό πού ἔκανε.

Γυναῖκες πού μετενόησαν καί ἐξωμολογήθηκαν τήν ἔκτρωσι, εἶναι πεπεισμένες ὅτι ὁ Θεός τίς συγχώρησε, ἀλλά οἱ ἴδιες δέν μποροῦν νά συγχωρήσουν τόν ἑαυτό τους. Αὐτά τά πράγματα ἔχουν μιά ἀνεξήγητη νομοτέλεια. Τό ἐπιτρέπει ὁ Θεός γιά νά ἀντιλαμβανώμαστε τό βάρος αὐτοῦ τοῦ ἐγκλήματος.

ἜΑσε τόν Θεό νά ἐνεργήσῃ

Ἦλθε κάποια γυναίκα στό ἐξομολογητήριο.

— Πάτερ, περνῶ μεγάλη ψυχική δοκιμασία. Ὁ γιαντρός μου συνιστᾷ τήν ἔκτρωσι. Οἱ ἐξετάσεις δείχνουν σοβαρές ἀναπηρίες στό κυοφορούμενο ἔμβρυο. Ὁ σύζυγος εἶναι προβληματισμένος...

— Κατ' ἀρχάς, τῆς λέω, ἄς μή εἶμεθα τόσο ἀπόλυτοι. Ἡ ἱατρική δέν εἶναι μαθηματικά. Δέν ἰσχύει πάντα $2+2=4$. Πόσες φορές ἄλλα προβλέπουν οἱ γιατροί καί ἄλλα συμβαίνουν στήν πραγματικότητα. Δεύτερον: Γιά τόν πιστό τά πράγματα εἶναι ξεκάθαρα. Ἐάν γεννήσῃς ἕνα ἀνάπηρο παιδί, θά τό δεχθῆς ὡς ἕνα σταυρό πού ἐπιτρέπει ὁ Θεός γιά τήν τελείωσί σου, γιά τή σωτηρία σου. Θά ἀγωνισθῆς νά τόν σηκώσῃς ἀγόγγυστα, καί στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν θά λάβῃς στέφανο μάρτυρος. Ὡς μαρτύριο θά λογαριάσῃ ὁ Θεός τήν ὑπομονή σου.

Ἐάν ἀρνηθῆς τόν σταυρό σου καί προχωρήσῃς στήν ἄμβλωσι, τότε ἡ μικρή πεῖρα μου λέει ὅτι ἐφαρμόζεται ὁ πνευματικός νόμος. Ἐπιτρέπει, δηλαδή, πολλές φορές, ὁ Θεός κάποιον ἄλλο σταυρό. Καί τότε σηκώνουμε τόν

ἄλλο σταυρό θέλοντας καί μή, χωρίς μάλιστα νά ἔχουμε καί τήν πρώτη μεγάλη ἀμοιβή ἀπό τόν Θεό.

—Ἔχετε δίκιο, ἀλλά φοβᾶμαι ὅτι δέν θά ἀντέξω ὁλόκληρη τήν ζωή μου νά ὑπηρετῶ ἓνα παιδί ἀνάπηρο.

—Γιά πές μου, ἔχεις ἄλλα παιδιά;

—Ἔχω ἓνα ἀγοράκι δυόμισυ ἐτῶν.

—Λοιπόν, ἂν αὐτό τό ἀγοράκι τό τραυματίση ἓνα αὐτοκίνητο ἢ ἂν πέση καί χτυπήση καί μείνη ἀνάπηρο, θά τό σκοτώσης;

—Νά σκοτώσω τό παιδί μου; Ὁχι, μοῦ εἶναι ἀδιανόητο!

—Αὐτό, λοιπόν, πού ἔχεις μέσα σου, γιατί τό σκοτώνεις; Καί αὐτό εἶναι ἐπίσης σπλάγχνο σου ὅπως καί τό ἄλλο παιδί σου πού γεννήθηκε. Ἡ ἐπειδή δέν τό εἶδες ἀκόμη, δέν τό ἀγκάλιασες, δέν τό θήλασες, δέν τό ἀγάπησες, σημαίνει ὅτι αὐτό δέν εἶναι παιδί σου ὅπως καί τό πρῶτο;

Πήγαινε, παιδάκι μου, τῆς λέω, στό καλό. Καί ἄσε τόν Θεό νά ἐνεργήση ὅπως θέλει. Ἄν γεννήσης ὑγιές παιδί - καί πιστεῦω ὅτι θά γεννήσης ὑγιές παιδί, δόξασέ Τον γιά τό δῶρο Του. Ἄν γεννήσης ἀνάπηρο παιδί, καί πάλι δόξασέ Τον καί πές Του· Θεέ μου, σ' εὐχαριστῶ γιά τόν σταυρό πού μοῦ ἔστειλες. Δῶσε μου τήν δύναμι νά τόν βαστάσω ἀγόγγυστα γιά ν' ἀξιωθῶ τοῦ μακαρισμοῦ σου.

Ἐφυγε ἡ γυναίκα, ἀπ' ὅτι διαισθάνθηκα μᾶλλον ἀποφασισμένη νά κρατήση τό παιδί. Πέρασαν περίπου ἑξί μῆνες. Ἐν τῷ μεταξύ ξέχασα τό περιστατικό. Ἐνα βράδυ, προχωρημένη ὥρα, λαμβάνω τηλεφώνημα. Εἶστε ὁ πατήρ Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος; Λέω, μάλιστα. Πε-

ριμένετε νά μιλήσετε μέ κάποια κυρία. Ἀκούω μιά χαρούμενη φωνή·

— Δέν ξέρω ἄν μέ θυμᾶστε, εἶμαι ἡ τάδε κυρία. Πρὶν ἕξι μῆνες μέ ἀποτρέψατε ἀπό τήν ἔκτροσι. Μόλις πρό ὀλίγου γέννησα ἓνα ἀρτιμελέστατο καί ὑγιέστατο ἀγοράκι. Ὅταν σκέφτωμαι ὅτι αὐτό τό παιδί πού βλέπω, θά τό εἶχα πετάξει ἡ ἴδια στόν ὑπόνομο, πάω νά τρελλαθῶ. Πῆρα νά σᾶς εὐχαριστήσω διότι μέ σώσατε ἀπό φόνου καί τίς τύψεις πού θά εἶχα.

Διά τῆς στενῆς πύλης...

—Γέροντα, ἡ περίπτωσις πού ἀναφέρατε εἶχε εὐχάριστη ἔκβασι. Στήν ἀντίθετη περίπτωσι τί γίνεται;

—Εἶπαμε προηγουμένως ὅτι ἐμεῖς, ὡς χριστιανοί, πρέπει νά εἶμαστε διατεθειμένοι νά σηκώσουμε τόν σταυρό πού θά ἐπιτρέψη ὁ Θεός. Ὅταν εἶπε ὁ Κύριος, «εἰσέλθετε διά τῆς στενῆς πύλης» (Ματθ. 4,13), ἐννοεῖ αὐτές ἀκριβῶς τίς θλίψεις τῆς ζωῆς, τίς ταλαιπωρίες, τίς δυσκολίες τίς ὁποῖες θά περάσουμε. Μέ ποιό τρόπο; Ἄλλοι γονεῖς μ' ἓνα ἀνάπηρο παιδί, ἄλλοι μέ φτώχεια, ἄλλοι μέ παιδιά πού ἔχουν ψυχολογικά προβλήματα. Κάποιοι ἄντρες μέ γυναῖκα πού δέν ὑποφέρεται ἀπό τή γκρίνια καί εἶναι ὡς θηρίο τῆς ἀβύσσου. Ἡ γυναῖκες μέ ἄνδρες θηρία ἀνήμερα, πού χειροδικοῦν καί φέρονται βίαια. Ὅλοι σ' αὐτή τή ζωή πολλές φορές καλούμεθα ἀπό τόν Θεό νά σηκώσουμε ἓνα σταυρό. Τόν σταυρό μας

θά τόν βαστάσουμε χωρίς γογγυσμό. Ἐπομένως γιά κανένα ἀπολύτως λόγο δέν μπορεῖ νά δικαιολογηθῆ ἡ ἔκτρωσι. Ἀπολύτως γιά κανένα λόγο. Ἡ ἔκτρωσι εἶναι ἔγκλημα. Φόνος!

Ἰσόβιες ψυχικῆς ἐπιπτώσεις

Θυμᾶμαι ἓνα καθηγητή τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, τόν Καλιάφα. Ἦταν καθηγητής τῆς Παιδαγωγικῆς καί Ψυχολογίας, ἀλλά δίδασκε καί σέ μᾶς τούς θεολόγους.

Μᾶς ἀνέφερε τή γνώμη ἑνός μεγάλου καί διαπρεποῦς ψυχιάτρου, τοῦ Γιούνγκ, ὁ ὁποῖος ἔλεγε: Αὐτά τά παιδιά πού δέν τ' ἀφήνουν οἱ μητέρες τους νά γεννηθοῦν, βρυκολακιάζουν στό ὑποσυνείδητο τῶν γυναικῶν καί δέν τίς ἀφήνουν μιά ζωή ὀλόκληρη νά ἡσυχάσουν. Δέν θά βραδύνουν νά παρουσιασθοῦν βαρύτατα συμπτώματα νευρώσεως μέ ισόβιες ἐπιπτώσεις. Καί αὐτά πού θεωρητικά ἄκουγα τότε ὡς φοιτητής, τά ἔζησα ἀργότερα ὡς ἱερέας. Πράγματι. Οἱ γυναῖκες οἱ ὁποῖες ἔκαναν ἔκτρώσεις, παιδεύονται μέ μιά ζωή ὀλόκληρη ἀπό βαρύτατα συμπτώματα νευρώσεως, γίνονται δέ καί ψυχωσικά ἄτομα. Δέν ἡσυχάζει ποτέ ἡ γυναίκα πού ἔχει σκοτώσει τό παιδί της. Αὐτό τό «Κάιν, Κάιν, τό αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ» (πρβλ. Γεν. 4,10), τό ἀκούει στό ὑποσυνείδητό της διαρκῶς.

Γι' αὐτό, λοιπόν, γιά σᾶς πού πιστεύετε στόν Χριστό δέν τίθεται θέμα, ἀλλά γιά ἄλλες γυναῖκες μέ τίς ὁποῖες συνδέεστε καί ἀκοῦτε τέτοια πράγματα, μήν τίς ἀφήνετε ποτέ νά κάνουν αὐτό τό ἔγκλημα πού λέγεται ἄμβλωσι. Χίλιες φορές περισσότερο νά γεννηθῆ ἓνα παιδάκι καί,

ἐάν εἶναι ἀνάπηρο, νά σηκώση αὐτόν τόν σταυρό, παρὰ νά κάνη τό ἔγκλημα. Διότι τότε θά ἔχη ἄλλο χειρότερο σταυρό, τίς τύψεις τῆς συνειδήσεως καί τή βαρύτερη νεύρωσι ἢ ὁποία θά τῆς παρουσιασθῆ. Τύψεις ἐγκληματικές καί πρόγευσις κολάσεως. Καί χωρίς νά μπορῆ νά παρουσιάσῃ τόν σταυρό αὐτό στόν Θεό καί νά πῆ· Θεέ μου, κάτι πέτυχα γιά τήν ἀγάπη Σου.

— *Γέροντα, αὐτά πού εἶπατε προηγουμένως γιά τήν κυρία πού σᾶς ἐπισκέφθηκε, ἀναφέρονται σέ πιστή γυναῖκα;*

— Ὅχι, ὄχι...

— *Ναί, ἀφοῦ εἶπατε γιά μαρτύριο... πού σημαίνει....*

— Ἐγώ τῆς τά εἶπα αὐτά γιά νά καταλάβῃ. Ἦταν μιὰ γυναῖκα πού εἶχε κάποιον φόβο Θεοῦ.

— *Ἀκριβῶς. Δέν ἦταν ἀδιάφορη.*

— Ἀκριβῶς. Δέν ἦταν συνειδητή. Εἶχε κάποιον φόβο Θεοῦ. Καί εἶχε ἀποφασίσει. Ἀλλά κάποιος τῆς εἶπε: Δέν ρωτᾶς καί κανένα πνευματικό; Ἐγώ ἀπό ἐκεῖ καί πέρα προσπάθησα νά τήν κάνω νά συνειδητοποιήσῃ τί ἔχει νά λάβῃ ἀπό τόν Θεό, ἄν σηκώσῃ αὐτόν τόν σταυρό.

— *Ναί. Ποιά ἐπιχειρήματα ὁμως θά μπορούσαμε νά ποῦμε σέ μιὰ ἀδιάφορη γυναῖκα; Διότι δέν θέλῃ κἄν νά ἀκούσῃ γιά ἀνάπηρο παιδί, ἀλλ' οὔτε γιά σταυρό πού σημαίνει στεφάνι μαρτυρίου ....*

— Θά ἀναφέρουμε τίς καταστροφικές συνέπειες τῆς ἐκπρώσεως. Ὅτι ἀπό τό ἔγκλημα αὐτό δέν θά ἡσυχάσῃ ὀλόκληρη τήν ζωή της ἀπό τίς τύψεις. Τά συμπτώματα μιᾶς βαρύτερης νευρώσεως θά τήν ἀκολουθοῦν πάντο-

τε. Ἐάν εἶναι διατεθειμένη νά κάνη φόνο, ἄς κάνη. Ἡ συνείδησις θά τῆς τό ὑπενθυμίζη πάντοτε. Διανοεῖται αὐτή ἡ μάνα νά πιάση ἓνα παιδάκι ἐνάμισυ ἔτους καί νά τό σκοτώση; Ἀσφαλῶς ὄχι. Τό νά σκοτώση τό παιδί πού δέν εἶδε τό φῶς ἀκόμα, ἄ! αὐτό δέν εἶναι τίποτε. Εἶναι ἕκατό τοῖς ἕκατό φόνος. Αὐτό νά τό συνειδητοποιήσουμε καί νά τό λέμε καί στίς ἀδιάφορες. Νά τούς τονίζουμε ὅτι αὐτό πού πρόκειται νά κάνουν εἶναι φόνος.

Ἔχουν τύψεις καί οἱ ἄνδρες;

— Γέροντα, θέλω κάτι ἀπό τήν ἐμπειρία σας. Θέλω νά μάς πῆτε καί γιά τό μέγεθος τῶν τύψεων τῶν ἀνδρῶν πού συμφωνοῦν ἢ καί πιέζουν νά γίνη ἔκτρωσι.

— Δέν ὑπολείπεται. Ὅταν τό ἔγκλημα γίνεται μέ τήν συγκατάθεσι τοῦ ἀνδρός, δέν ὑπολείπεται. Βεβαίως ὑπάρχουν καί πωρωμένες συνειδήσεις. Ἄνθρωποι πού ἔθαψαν βαθειά τήν συνείδησί τους κάτω ἀπό πολλές καί σκληρές παραβάσεις τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Αὐτοί ἴσως νά παρουσιάζονται ὡς ψυχροί καί ἀδιάφοροι. Στό βάθος τῆς ψυχῆς τους ὅμως κρύβεται μεγάλη δυστυχία. Πρόκειται γιά δαιμονική κατάστασι. Ὁ Θεός νά μάς φυλάξη ἀπό τέτοια πώρωσι.

Ὁ πνευματικός νόμος

Ὅσοι ἐπιλέγουν τήν ἔκτρωσι γιά νά ἀποφύγουν τόν κόπο καί νά διασφαλίσουν τήν καλοπέρασι τους, γίνονται διπλᾶ δυστυχεῖς. Διότι στίς περιπτώσεις αὐτές λει-

τουργεῖ ὁ πνευματικός νόμος. Καί σᾶς λέω ἓνα ἀπό πολλά παρόμοια γεγονότα.

Κάποιο πρόσωπο ἀπό τήν ἐπαρχία μου τηλεφώνησε ὅτι ἡ γυναῖκα του ἦταν ἔγκυος στό τέταρτο παιδί καί, παρασυρμένη ἀπό τή μητέρα της, ἤθελε νά κάνη ἄμβλωσι. Ὁ ἄνδρας ἀντιστάθηκε μέχρι ἀπειλῆς χωρισμοῦ. Τέλος πάντων μέ παρεκάλεσε νά μιλήσω στήν σύζυγό του.

Πράγματι μίλησα μέ τήν γυναῖκα στό τηλέφωνο. Προσπάθησα νά τήν πείσω νά μή σκοτώσῃ τό παιδί. Δέν ἄκουγε. Μοῦ ἔλεγε· «Εἶμαι κουρασμένη» καί κάτι τέτοια. Λέω· «Πρόσεχε, μή σοῦ δώσῃ ὁ Θεός καμμιά ἄλλη κούρασι, καί πηδᾷ μέχρι τό ταβάνι. Ἔφησε τό παιδί σου νά γεννηθῇ». Πρός στιγμὴν φάνηκε ὅτι κάμφθηκε, ἀλλά στή συνέχεια παίρνει τή μάνα της καί πάει καί σκοτώνει τό παιδί.

Μετά ἀπό ἓνα χρόνο, παθαίνει ὁ ἄντρας της μία σπάνια καί βαρυτάτη νόσο. Θά πῆτε, τί ἔφταιγε ὁ ἄντρας της; Σ' αὐτόν ἦταν ἄθλησις ὑπομονῆς, στήν γυναῖκα ἦταν τιμωρία καί δοκιμασία γι' αὐτά πού ἔκανε. Συνεπεία ὄλων αὐτῶν, ἐπί τρία ὀλόκληρα χρόνια γύριζε τά νοσοκομεῖα τῆς Ἑλλάδος καί τοῦ ἐξωτερικοῦ. Αὐτῆς δέ εἶχαν λιώσει τά πόδια μεταξύ νοσοκομείου καί σπιτιοῦ. Μέ τρία παιδιά, νοσοκομεῖο - σπίτι, ἐξωτερικό - Ἑλλάδα, μαζί μέ τόν ἄνδρα της. Τά παιδιά νά τά στέλνῃ ἀπό ἐδῶ κι ἀπό ἐκεῖ σέ νύφες, κουνιάδες κ.λπ.. Εἶχε διαλυθῇ κυριολεκτικά. Καί εἶπε· «Ἔχ, δέν ἦταν νά κάνω πεντάδυμα; καί τρία πού ἔχω, ὀκτώ; Παρά αὐτό πού ἔπαθα». «Θυμᾶσαι», τῆς λέω, «πού σοῦ εἶπα, ὅταν πᾶμε ν' ἀποφύγουμε κάτι πού στέλνει ὁ Θεός, ἔρχεται ἄλλος σταυρός γιά τόν ὁποῖο δέν παίρνουμε καί ἀμοιβή;»

Κύριος τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου ὁ Θεός

— Στήν περίπτωσι τῆς αἰμομιξίας ἡ τοῦ βιασμοῦ τί γίνεται;

— Δέν ὑπάρχει καμμία περίπτωσις, πού νά δικαιολογῆται ἡ ἀμβλωσις. Ὅτιδῆποτε κι ἂν γίνη, τό παιδί θά ἔλθῃ στόν κόσμο. Κύριος τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου εἶναι ὁ Θεός, δέν εἶναι κανένας ἄνθρωπος. Καί σέ περίπτωσι αἰμομιξίας τό παιδί θά γεννηθῇ. Καί σέ περίπτωσι βιασμοῦ τό παιδί θά γεννηθῇ. Καί ἡ μητέρα αὐτή πού θά τό φέρῃ στόν κόσμο θά καταταγῇ στούς μάρτυρες. Διότι φέρει ἓνα καρπό βιασμοῦ, κάτι πού δέν θέλησε ποτέ. Ἡ τραγική ἐμπειρία τοῦ βιασμοῦ θά εἶναι ἐν ἡμέρα Κρίσεως ἰσχυρότατο ἐπιχείρημα παρρησίας μπροστά στόν Θεό. «Ἐγώ, Κύριε, καί βιασμό ὑπέστην καί τόν καρπό τοῦ βιασμοῦ τόν κράτησα». Καί τόν ὄνειδισμό τοῦ κόσμου ὑπέστη καί τήν κατακραυγή, ἐνῶ θά μπορούσε νά ἐξαφανίση τόν καρπό τοῦ βιασμοῦ, καί νά μή μάθῃ ποτέ κανείς τίποτε. «Ἔνεκά Σου θανατούμεθα ὅλην τήν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς» (Ψαλμ. 43,23). Καί «ἔνεκά Σου ὑπέστην ὄνειδισμόν». ἼΑΣ εἶναι Τουρκόπουλο, ἄς εἶναι τσιγγανόπουλο, ἄς εἶναι ὅ,τι θέλει. Νά τό γεννήσῃ. Ἐν ἡμέρα κρίσεως αὐτό θά παρουσιάσῃ, καί θά εἶναι ἡ καλύτερη ἀπολογία τῆς. «Θεέ μου, αὐτή εἶναι ἡ ἀπολογία μου. Ὅτι ἐγώ γιά τήν ἀγάπη Σου, διά τούς λόγους τῶν χειλέων Σου, ὅπως λέει ὁ Δαυΐδ, ἐφύλαξα ὁδοῦς σκληράς, τόν σταυρό τοῦ βιασμοῦ».

— Ὅταν ἔχουμε νά κάνουμε μέ μή χριστιανούς;

— Παιδί μου, γιά τόν μή χριστιανό εἶναι δικό του θέμα. Ἐμεῖς λέμε τί θά κάνη ὁ χριστιανός. Αὐτός πού δέν εἶναι χριστιανός, ἐάν μᾶς ρωτήση, θά προσπαθήσουμε νά τόν πείσουμε τί πρέπει νά κάνη.

Ἐπιστροφή στόν Καιάδα

— Γέροντα, κάποια γνωστή μου, ἐνῶ κυοφοροῦσε, ἀρρώστησε ἀπό ἔρπητα ζωστήρα. Ὡς θεραπεία ἔλαβε ἰσχυρή φαρμακευτική ἀγωγή. Κατόπιν οἱ γιατροί τῆς συνέστησαν διακοπή κνήσεως. Ἰσχυρίζονταν ὅτι τό παιδί θά γεννιόταν ἀνάπηρο. Τί μποροῦμε νά ποῦμε στίς περιπτώσεις αὐτές;

— Μά μέ τήν ἴδια λογική πρέπει νά σκοτώσουμε καί ὅλα τά ἀνάπηρα παιδάκια τῶν 2,3,4 ἐτῶν! Νά ἐπαναφέρουμε τόν Καιάδα τῆς Σπάρτης! Ὅταν λ.χ. ἔχη σύνδρομο Down, γιατί νά μήν τό σκοτώσουμε; Κι ἀκόμη περισσότερο τούς γέρους. Γιατί νά τούς ἀφήνουμε; Ὅταν φθάση ὀγδόντα, ὀγδόντα πέντε ἐτῶν καί πάθη ἄνοια καί δέν καταλαβαίνει, καί αὐτόν νά τόν σκοτώσουμε. Μέ τήν λογική αὐτή, ἡ κοινωνία μας θά ἔχη πλέον ὡς νομοθεσία τή νομοθεσία τῆς ζούγκλας, τή νομοθεσία τῶν θηρίων. Ἐάν, λοιπόν, σκοτώνουμε τά παιδάκια τά ὁποῖα ἐνδεχομένως νά βγοῦν ἀνάπηρα, τότε μέ τήν ἴδια λογική νά σκοτώσουμε καί ὅσους μᾶς εἶναι «βάρος». Καί πάλι τονίζω τό «ἐνδεχομένως». Διότι ἡ Ἱατρική πορεύεται μέ ἐνδεχόμενα. Δέν ἰσχύει γι' αὐτήν τό δύο σύν δύο ἴσον τέσσερα, καί πολλές φορές πέφτει ἔξω στίς προβλέψεις της.

Τριάντα λίρες, τριάντα ἀργύρια

— Πάτερ, νά διηγηθῶ ἓνα περιστατικό: Βρέθηκα σ' ἓνα κύκλο ἐπιστημόνων. Ἐκεῖ ἓνας γιατρός-μαιευτήρας ἀνέφερε τό ἐξῆς γιά τόν ἑαυτό του: «Ὅταν γύρισα ἀπό τό ἐξωτερικό ὄπου σπούδασα, τίς γυναῖκες τίς ἔβλεπα μόνο σάν οικονομικά μεγέθη. Πῶς θά εἰσπράξω περισσότερα. Φυσικά δέν εἶχα ἀναστολές γιά ἐκτρώσεις κ.λπ.. Κάποτε γνώρισα ἓνα γιατρό ἀγγειολόγο καί ἐξ αἰτίας του ἄλλαξα ζωή. Μετανόησα. Ἐξομολογήθηκα. Ἡ ζωή μου χωρίστηκε στήν πρό Χριστοῦ καί μετά Χριστόν. Σταμάτησα καί τίς ἐκτρώσεις. Σέ λίγες μέρες ἔρχεται μιά γυναίκα καί μοῦ λέει, θέλω νά κάνω ἐκτρωσι καί εἶμαι διατεθειμένη νά σοῦ δώσω 30 λίρες. Ἄνοιξε τήν τσάντα της καί φάνηκαν οἱ 30 λίρες. Ἐνοιωσα σάν νά μοῦ πρόσφεραν τά τριάκοντα ἀργύρια τοῦ Ἰούδα. Τῆς ἐξήγησα τίς ζημιές πού γίνονται στό σῶμα καί τήν ψυχολογία τῆς γυναίκας ἀπό τίς ἀμβλώσεις. Μέ ἄκουσε καί ἔφυγε, χωρίς νά καταλάβω τί θά ἀποφάσιζε.

Μετά ἀπό 4-5 χρόνια ἦρθε ἡ ἴδια μητέρα μέ τρία ἀγόρια· χαμογελοῦσε. Ἐγώ τήν εἶχα ξεχάσει. Καί ὅταν τῆς εἶπα: Κυρία μου, εἶμαι κατάκοπος τώρα, μοῦ λέει: Μήπως θυμᾶστε κάποια τσάντα μέ 30 λίρες; Καθήσαμε καί μοῦ εἶπε: Γιατρέ μου, ἦρθα νά σᾶς εὐχαριστήσω γιατί δέν μοῦ φερθήκατε σάν ἔμπορος, ἀλλά σάν πνευματικός ἀδελφός καί σάν Χριστιανός. Νά καί τά παιδιά μου. Καί μάλιστα ποτέ δέν ἔχει πατήσει γιατρός στό σπίτι».

Ἐκεῖ πού σταματᾶ ἡ λογική, ἀρχίζει ὁ Θεός

— Γέροντα, μήπως σέ κάποιες περιπτώσεις ἐπιβάλλεται ἡ ἀμβλωσις γιά χάρη τῆς ζωῆς τῆς μητέρας; Διότι βρίσκεται ἡ οἰκογένεια μπροστά στό συγκλονιστικό δίλημμα: Ἦ τό βρέφος ἢ ἡ μητέρα;

— Ἐφ' ὅσον ἡ μάνα πιστεύει ὅτι τό κυοφορούμενο εἶναι παιδί της, ὅπως καί πράγματι εἶναι, δέν χρειάζεται νά τήν συμβουλευσομε τί θά κάνη. Πάντως πολλές φορές πέφτουν ἔξω οἱ γιατροί. Φοβοῦνται καί τήν εὐθύνη καί καταφεύγουν στήν «εὐκολη λύσι», τόν φόνο τοῦ ἀνυπεράσπιστου ἐμβρύου.

Ἐνας φίλος δικηγόρος ἔχει δημοσιεύσει τήν προσωπική του περίπτωσι. Ὄταν ἦταν ἔγκυος ἡ μητέρα του στόν ἴδιο, συνέβη τό ἔξῃς: Στό Ἀρεταίειο, ὁ καθηγητής γυναικολογίας, μαζί μ' ἕναν ἄλλο ἐπίσης καθηγητή, εἶχαν ἀποφανθῆ ὀριστικά καί ἀμετάκλητα ὅτι ἔπρεπε νά σκοτώσουν τό παιδί γιά νά ζήσῃ ἡ μητέρα.

Ὄταν τό ἔμαθε αὐτό ἡ γιαγιά, παρεμβαίνει ἀποφασιστικά: «Ἐπ' οὐδενί λόγῳ θά κάνετε αὐτό, ἂν δέν ρωτήσετε τήν ἴδια τήν μητέρα».

Ἐν τῷ μεταξὺ πάει στό θάλαμο, καί λέει στήν κόρη της.

— Παιδί μου, μή δεχθῆς νά σκοτώσῃς τό σπλάγχνο σου. Δέξου καλύτερα νά πεθάνῃς ἐσύ. Ἐγώ εἶμαι βέβαιη ὅτι κανεῖς δέν θά πάθῃ κακό. Σ' αὐτό ἐδῶ τό νοσοκομεῖο, πρῖν ἀπό μερικά χρόνια ἄφησε τήν τελευταία του πνοή ὁ ἅγιος Νεκτᾶριος. Θά τόν παρακαλέσομε. Θά κάνου-
με παράκλησι νά παρέμβῃ. Ἀλλά πιστεύω ὅτι ὁ πατέρας

σου, πού εἶναι σεσωσμένος στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καί αὐτός, παιδί μου, θά παρακαλῇ τόν Θεό γιά σένα. Ἄλλά καί ἄν πρόκηται νά πεθάνης, δέξου νά πεθάνης. Ἐγώ θά βρῶ μία εὐσεβῆ κοπέλλα, θά τήν παντρέψω μέ τόν ἄνδρα σου, καί μαζί της θ' ἀναστήσω τά παιδιά σου.

Τῆς ἀπαντᾶ:

—Μητέρα, δέν θά δεχθῶ τή θυσία τοῦ παιδιοῦ, καί ὅσο γιά μένα, ἄς γίνῃ ὅ,τι θέλει ὁ Θεός.

Σέ λίγο ἔρχονται οἱ γιατροί νά τήν πάρουν. Ἡ γυναίκα ἀρνεῖται. Ἀρχίζουν νά φωνάζουν οἱ γιατροί καί νά βρίζουν τή μάνα της ὅτι εἶναι παλαβή, καθυστερημένη, ἀνισόρροπη καί χίλια δυό ἄλλα, καί ὅτι θυσιάζει τή ζωή τῆς κόρης της. Ἡ κόρη ἀπαντᾶ: Δέν εἶναι θέμα τῆς μητέρας μου, ἀλλά εἶναι κυρίως δικό μου. Ἐγώ δέν δέχομαι νά θυσιάσω τό παιδί. Ἄς πεθάνω. Οἱ γιατροί ἀγανακτισμένοι σήκωσαν τά χέρια. Ἄνεχώρησαν. Μετά ἀπό λίγο τά πράγματα ἀντιστρέφονται ἄρδην. Μέ φυσιολογικό τρόπο γεννήθηκε τό παιδί! Ἐξησε ἡ μητέρα. Γλύτωσε καί τό παιδί. Εἶναι γεγονός ὅτι ἐκεῖ πού σταματᾶ ἡ ἀνθρώπινη λογική, ἀρχίζει ἡ «λογική» τοῦ Θεοῦ. Ἐντυπωσιακά ὁ Θεός παρεμβαίνει!

